

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 4 kwietnia 1973 r.

Nr 10

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA:

- 75 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 26 marca 1973 r. w sprawie taryfy opłat za niektóre świadczenia służby zdrowia na obszarze morskich portów i przystani na rzecz armatorów zagranicznych i innych płatników zagranicznych 109
- 76 — Ministra Rolnictwa z dnia 28 marca 1973 r. w sprawie zwalczania chorób i szkodników ziemniaków 110

OBWIESZCZENIE

- 77 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 marca 1973 r. o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1972 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1972 w państwowych przedsiębiorstwach handlowych i przemysłu gastronomicznego 112

75

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 26 marca 1973 r.

w sprawie taryfy opłat za niektóre świadczenia służby zdrowia na obszarze morskich portów i przystani na rzecz armatorów zagranicznych i innych płatników zagranicznych.

Na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za świadczenia zakładów służby zdrowia i innych jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, udzielane na obszarze morskich portów i przystani na rzecz armatorów zagranicznych i innych płatników zagranicznych, pobiera się stawki wyrażone w jednostkach taryfowych.

2. Jednostka taryfowa wynosi 0,222168 g czystego złota, co równa się jednemu złotemu.

3. Przeliczenie stawek na walutę płatności następuje zgodnie z ustaleniem obowiązującej tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego — kursy podstawowe.

4. Przy płatnościach wynikających z rozporządzenia mają zastosowanie przepisy dewizowe.

§ 2. 1. Ustala się następującą wysokość stawek taryfowych:

- 1) za świadectwo sanitarne dla statku wystawione na żądanie kapitana statku:
 - a) za oryginał — 15 jednostek taryfowych,
 - b) za każdą kopię — 5 jednostek taryfowych,
- 2) za świadectwo deratyzacji lub zwolnienia od deratyzacji dla statków o pojemności:
 - do 200 ton rejestrowych netto — 10 jednostek taryfowych,
 - ponad 200 do 500 ton rejestrowych netto — 15 jednostek taryfowych,
 - ponad 500 do 1000 ton rejestrowych netto — 25 jednostek taryfowych,
 - ponad 1000 do 3000 ton rejestrowych netto — 35 jednostek taryfowych,
 - ponad 3000 do 10.000 ton rejestrowych netto — 45 jednostek taryfowych,
 - ponad 10.000 do 20.000 ton rejestrowych netto — 60 jednostek taryfowych,

- ponad 20.000 ton rejestrowych netto — 100 jednostek taryfowych,
- 3) za badanie lekarskie łącznie ze świadectwem lekarskim — 20 jednostek taryfowych,
- 4) za szczepienie zapobiegawcze przeciwko jednej chorobie łącznie ze świadectwem szczepienia — 10 jednostek taryfowych,
- 5) za dezynsekcję pomieszczeń przy pomocy fumigacji:
 - do 200 m³ objętości za 1 m³ — 1,36 jednostki taryfowej,
 - ponad 200 do 500 m³ objętości na 1 m³ — 0,76 jednostki taryfowej,
 - ponad 500 do 1000 m³ objętości za 1 m³ — 0,65 jednostki taryfowej,
 - ponad 1000 do 2000 m³ objętości za 1 m³ — 0,56 jednostki taryfowej,
 - ponad 2000 do 5000 m³ objętości za 1 m³ — 0,40 jednostki taryfowej,
 - ponad 5000 do 12.000 m³ objętości za 1 m³ — 0,38 jednostki taryfowej,
 - ponad 12.000 do 50.000 m³ objętości za 1 m³ — 0,37 jednostki taryfowej,
 - ponad 50.000 m³ objętości za 1 m³ — 0,35 jednostki taryfowej,
- 6) za deratyzację pomieszczeń przy pomocy fumigacji:
 - do 500 m³ objętości za 1 m³ — 0,33 jednostki taryfowej,
 - ponad 500 do 8000 m³ objętości za 1 m³ — 0,21 jednostki taryfowej,
 - ponad 8000 do 12.000 m³ objętości za 1 m³ — 0,19 jednostki taryfowej,
 - ponad 12.000 do 50.000 m³ objętości za 1 m³ — 0,17 jednostki taryfowej,
 - ponad 50.000 do 100.000 m³ objętości za 1 m³ — 0,16 jednostki taryfowej,
 - ponad 100.000 m³ objętości za 1 m³ — 0,15 jednostki taryfowej,
- 7) za dezynsekcję lub dezynfekcję środkami płynnymi:
 - do 500 m² powierzchni za 1 m² — 0,12 jednostki taryfowej,

ponad 500 do 2000 m² powierzchni za 1 m² — 0,06 jednostki taryfowej,
ponad 2000 m² powierzchni za 1 m² — 0,04 jednostki taryfowej,

8) za oczyszczenie:

- a) zbiorników za 1 m² — 0,80 jednostki taryfowej,
- b) rur za 1 mb. — 0,20 jednostki taryfowej.

2. Jeżeli świadczenie wymienione w ust. 1 pkt 7 i 8 zostało udzielone na żądanie lub za zgodą zamawiającego w godzinach nocnych bądź w dniu wolnym od pracy, pobiera się opłatę zwiększoną o 50%.

3. W razie zagrożenia polskich portów epidemią choroby zakaźnej określonej Międzynarodowymi przepisami

zdrowotnymi, uchwalonymi przez XXII Zgromadzenie Światowej Organizacji Zdrowia, nie pobiera się opłat za badania lekarskie i szczepienia zapobiegawcze przeciwko tej chorobie oraz za świadectwa związane z tymi badaniami i szczepieniami.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 1959 r. w sprawie taryfy opłat za niektóre usługi zakładów społecznych służby zdrowia na obszarze morskich portów i przystani świadczone na rzecz płatników zagranicznych (Dz. U. z 1960 r. Nr 3, poz. 20).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: M. Śliwiński

76

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 28 marca 1973 r.

w sprawie zwalczania chorób i szkodników ziemniaków.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 10, poz. 55) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Do chorób i szkodników roślin uprawnych podlegających zwalczaniu zalicza się:

- 1) bakteriozę pierścieniową (*Corynebacterium sepedonicum* Skapt. et Burkh),
- 2) mątwikę ziemniaczaną (*Heterodera rostochiensis* Woll),
- 3) rakę ziemniaczaną (*Synchytrium endobioticum* Perc),
- 4) stonkę ziemniaczaną (*Leptionotarsa decemlineata* Say).

2. Do chorób roślin uprawnych podlegających zwalczaniu zalicza się również choroby wirusowe ziemniaka i zarazę ziemniaczaną, jeżeli prezydium powiatowych rad narodowych w drodze zarządzenia zaliczą te choroby do podlegających obowiązkowi zwalczania. Obowiązek zwalczania tych chorób może dotyczyć terenu całego powiatu lub jego części.

§ 2. 1. Grunt, na którym są uprawiane ziemniaki, uważa się za grunt zarażony, jeżeli na tych ziemniakach lub gruncie stwierdzono wystąpienie chorób i szkodników, o których mowa w § 1 ust. 1.

2. W razie stwierdzenia chorób i szkodników, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1—3, właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej, zwany dalej „organem rolnym”, wydaje decyzję nakazującą zwalczanie choroby lub szkodnika w sposób określony w rozporządzeniu.

3. W razie wykrycia chorób i szkodników, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1—3, w czasie transportu ziemniaków, organ rolny wydaje decyzję nakazującą przewiezienie ich do najbliższego zakładu przerobu ziemniaków, w którym technologia przerobu daje gwarancję zniszczenia chorób i szkodników.

§ 3. 1. Osoby fizyczne i prawne użytkujące grunty, przechowujące ziemniaki oraz zajmujące się ich transportem obowiązane są niezwłocznie zgłosić naczelnikowi

gminy każdy wypadek wykrycia chorób i szkodników, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1—3, lub objawów ich występowania.

2. Zgłoszenie powinno zawierać dokładne określenie miejsca wykrycia choroby lub szkodnika oraz nazwisko i imię (nazwę) osoby, o której mowa w ust. 1. Do zgłoszenia należy dołączyć próbkę zarażonych ziemniaków wraz z pobraną z tego miejsca ziemią.

3. Naczelnik gminy niezwłocznie przekazuje zgłoszenie organowi rolnemu.

§ 4. Worki, narzędzia, maszyny rolnicze, środki transportu, skrzynki i inne przedmioty, które stykały się z ziemniakami zarażonymi, oraz pomieszczenia, w których przechowywane były te ziemniaki, podlegają dezynfekcji według wskazówek powiatowej stacji kwarantanny i ochrony roślin.

§ 5. 1. Łęciny ziemniaków pochodzące z gruntu zarażonego należy zebrać i spalić.

2. Samosiewy ziemniaka na gruntach zarażonych należy usuwać niezwłocznie po ich wzejściu.

Rozdział 2

Zwalczanie bakteriozy pierścieniowej.

§ 6. Zabrania się używać do sadzenia ziemniaków zarażonych bakteriozą pierścieniową; ziemniaki te mogą być używane na paszę tylko po uprzednim ich ugotowaniu (uparowaniu).

§ 7. 1. Zabrania się uprawy ziemniaków i pomidorów na gruntach zarażonych przez okres 3 lat od daty wydania decyzji nakazującej zwalczanie bakteriozy pierścieniowej.

2. W ciągu 3 lat po upływie czasu określonego w ust. 1 na gruntach zarażonych można sadzić tylko odmiany ziemniaków wskazane przez powiatową stację kwarantanny i ochrony roślin.

§ 8. 1. Zabrania się przemieszczania zarażonych ziemniaków, ich odpadów oraz osypanej z nich ziemi poza gospodarstwo rolne.

2. W szczególnych wypadkach organ rolny może zezwolić na wywóz zarażonych ziemniaków do zakładu przerobu ziemniaków, jeżeli technologia przerobu w tym zakładzie gwarantuje zniszczenie bakteriozy pierścieniowej.